

Τῇ 1 Ἰανουαρίῳ 1881 δοθήσεται δῶρον πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας εἰκόνη τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, ἐν Παρίσις τυπωθεῖσα.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κατὰ τὴν 6^η ἐξαμηνίαν τοῦ 1880.

Δ. Βερναρδάκης, Δ. Βικέλας, Ἀγγέλος Βλάχος, Π. Βράλλας, Ἀναστ. Βυζάντιος, Σ. Ζαμπέλιος, Γ. Ζωχιός, Κ. Καρατζᾶς, Σ. Α. Κουμανούδης, Σ. Π. Λάμπρος, Α. Ζ. Μάμουκας, Α. Μηλιαράκης, Σ. Μηλιαράκης, Κ. Παπαρηγόπουλος, Ν. Γ. Πολίτης, Α. Ρ. Ραγκαβῆς, Μ. Ρενιέρης, Ε. Δ. Ροῦθης, Κ. Σάβας, Σ. Κ. Σακελλαρόπουλος, Ι. Φ. Σαῖθ, Ι. Α. Σούτσος, Ε. Τσίλλερ, Γ. Κ. Τυπάλδος, Π. Φέρμπος, Θ. Δὲ Χελιδράχ.

Αἱ Κυρίαι: Αἰκ. Λασκαρίδου, Ἑλένη Ν. Μαυροκορδάτου, Σοφία Σλίεμαν, Ἑλίζα Σ. Σούτσου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστῆμη, Καλλιτεχνία.

Πρὸ μικροῦ ἐδιδάχθη ἐν τῷ ἐν Παρίσις θεάτρῳ τῶν Ἑθνῶν (Théâtre des Nations) ἡ «Γαλάτεια» τοῦ μακαρίτου Σπυρ. Βασιλείαδου, διασκευασθεῖσα διὰ τὴν σκηνὴν ὑπὸ τῆς Κας Ἰουλιέττας Λαμπέρ, κατὰ τὴν εἰς τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ βαρώνου κ. d'Estournelles de Constant. Κατὰ τὴν παράστασιν ταύτην ἔλαβε μέρος καὶ ὁ γνωστός ἡθοποιὸς τοῦ «Γαλλικοῦ θεάτρου» Mounet-Sully. Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῆς 26 Δεκεμβρίου, δημοσιεύει μακρὰν καὶ ἐπαινετικὴν κρίσιν περὶ τοῦ Ἑλλήνου ποιητοῦ καὶ τοῦ ὠραίου τοῦ ἔργου.

— Κατ' αὐτὰς ἐδιδάχθη ἐν Λονδίῳ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν δὲ «Ἀγαμέμνων» τοῦ Αἰσχύλου ὑπὸ φοιτητῶν τοῦ ἐν Ὁξφόρδ Πανεπιστημίου.

— Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Zerbst Γυμνασίου ἀνεκαλύφθη σπουδαῖον χειρόγραφον, περιέχον λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ δευτέρου εἰς τὰς Ἰνδίας πλοῦ τοῦ διασημοῦ θαλασσοπόρου Βάσκο δὲ Γάμα, ὃν ἐπεχείρησεν ἐν ἔτει 1502-1503, καὶ περὶ οὗ οὐδεμία σχεδὸν ὑπῆρχεν ἀκριβὴς εἰδήσις. Ἡ περιγραφὴ αὕτη εἶνε ἔργον ἐνὸς τῶν συμπλωτῆρων τοῦ Βάσκο δὲ Γάμα, καὶ εἶνε γεγραμμένη εἰς γλῶσσαν ὀλλανδικήν.

— Ὁ ἀκάματος Ἑδίσων ἐπέτυχεν ἐσχάτως νέαν πάλιν ἐφεύρεσιν. Καθ' ἃ ὁ ἦδιος τηλεγραφεῖ εἰς τινὰ ἐν Παρίσις φίλον τὸν εὖρε τρόπον, δι' οὗ τίθῃσιν εἰς κίνησιν διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἰδιωτικὰς ἀμάξας, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἐλαχίστη δαπάνῃ. Αὐτὸς δ' οὗτος κατεσκεύασε δι' ἰδίαν χρῆσιν τοιαύτην τινὰ μικρὰν ἀμάξαν, ἔχουσαν σχῆμα ἐλλκῆθρου τροχοφόρου, ἥτις καὶ ἐτέθη ἥδη ἐν ἐνεργείᾳ ἐν Νέα Ὑόρκῃ. Τὴν νύκτα, εἰς τὰς ὁδοὺς δι' ὧν διέρχεται, ἀφίνει ὀπισθὲν τῆς ἰχνη φωνεῖν ἀ φωτίζοντα λαμπρῶς τὰ πέριξ ἀντικείμενα.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ Βαρβακείου Λυκεῖου, ἀνασκαπτομένης πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς ὁδοῦ, ἀνεκαλύφθη ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἀριστῆς τέχνης. Τοῦτο ἔκειτο εἰς βάθος ὑπὸ τὴν γῆν μάλιστα σπιθαμῆς, ἡ δίκελλα δὲ τοῦ ἐργάτου, ἐν τῇ ἀνασκαφῇ προσκρούσασα, συνέτριψε τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ ἀγάλματος. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἶνε ἀπομίμῃσι ὅσον εἶδὸν τῆ ἀκριβοῦς τοῦ ἐν τῷ Παρθενῶνι τῆς Ἀκροπόλεως τὸ πάλαι ὑπάρχοντος ἀριστοτεχνήματος τῆς χρυσελεφαντίνης

Παρθένου Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς βάσεως εἶνε σχεδὸν ἐνὸς μέτρου· παρίσται δὲ τὴν θεὰν ὄρθιαν, ποδὶν ἡμιγυῖα φέρουσιν ὀνυχόν, οὗ αἱ πτυχαί, βαθεῶς ἐγγεγλυμμέναι, εἰσὶν ἀπλατῇ μὲν, ἀλλὰ τεχνικῶς ἐξεργασμέναι. Ἡ θεὰ παρίσταται βλέπουσα εὐθὺ πρὸς τὸν θεατὴν, τοιαύτη δὲ εἶνε ἡ στυλινότης τοῦ προσώπου, ὥστε νομίζει τις αὐτὸ ὡς ἐξ ἀλαδίστρου ἄρτι ἐξεργασθῆν. Ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ ἔχει ἔκφρασιν ἀρευνωτῆν ἄμα καὶ σεμνῆς. Τὴν κεφαλὴν καλύπτει κράνος χαμηλόν, ἔχον εὐθὺς ἄνω τοῦ μετώπου στεφάνην, ἐφ' ἧς διατηροῦνται ἰχνη ἐρυθροῦ χρώματος, λείψανα ἐπιχρυσώσεως. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἐπικαθῆται Σπίγξ, ἧς τὸ ἄνω μέρος ἀτυχῶς εἶνε θερασμένον. Ἐπὶ τῶν νώτων καὶ τῶν ὤμων καταπίπτουσι πλούσιοι πλόκαμοι. Ἡ θεὰ παρίσταται ἀνεζωσμένην ἔχουσα αἰγίδα, φέρουσα κατὰ τὸ στήρνον Γοργόνειον. Τὴν αἰγίδα κομοῦσιν ὄφεις ἐν γραφικωτάτοις συμπλέγμασιν· ἡ ζώνη ἐμποροῦται εἰς δεσμὸν δύο ὄρων. Τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἣν κοσμεῖ ψέλλιον ὀφείδιον, ἀναπαύει ἐπὶ ἀσπίδος, ἧς τὸ ἔξωθεν μέρος κοσμεῖ βλοσυρῶπις Γοργώ. Ἡ δεξιὰ ἀποκοπίσκα χεῖρ φέρει ψέλλιον περικάρπιον ὀφείδιον καὶ κρατεῖ μικρὰν περὶ τὴν Νίκην, ἧς ἡ κεφαλὴ ἐλλείπει, ποδὶν ἡμιστῶς φέρουσιν ἡμιγυῖα. Πρὸς τὸν ἀριστερὸν πόδα τῆς θεᾶς, ὅπου τῆς ἀσπίδος σκεπτόμενος, κεῖται ἐσπειρωμένος δράκων, ὁ οἰκουρὸς ὄφει τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἐν γένει τὸ ὅλον ἀγαλματίον εἶνε σχεδὸν ἀλώδην καὶ θαυμαστὰς τέχνης, θεωρεῖται δὲ ὡς τὸ γυναιώτερον ἀπεικόνισμα τῆς Παρθένου Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου.

Προσωπῶς ὁ πολῦτιμος οὗτος τῆς ἀρχαιότητος θησαυρὸς κατετέθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, ὅπου ἄπειρον πλῆθος προσέρχεται, ἵνα θαυμάσῃ τὸ μικρὸν ἀριστοτεχνήμα.

ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΗΣ ἙΣΤΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 233 φυλλαδίῳ τῆς Ἑστίας (15 Ἰουνίου ἐ. κ.), ἐνθα ἐδημοσίευσεν βιογραφίαν τῆς Εὐανθίας Κάρη, παρέλιπον νὰ σημειώσω καὶ τὴν εἰδήσιν, ἐν ἀγνοίᾳ τότε διατελών, ὅτι ἡ λογία αὕτη Ἑλληνὶς πλὴν τῶν μεταφράσεων, ἀς κατέγραψα, ἐδημοσίευσεν προσεῖτε καὶ τραγωδίαν τὸν Νικήρα τὸν ἐν πεζῷ λόγῳ, ἐνθα ἐτραγωδεῖ διὰ παθητικῶν εἰκόνων τὴν καταστροφὴν τοῦ Μεσολογίου. Τὴν εἰδήσιν ταύτην εὗρον ἐν ταῖς σημειώσεσι φυλλαδίου τοῦ 1833, δημοσιευθέντος ἐν Ναυπλίῳ ἐν τῷ βασιλικῷ τυπογραφείῳ καὶ φέροντος τὸν τίτλον «Ποιήσεις νέαι τῶν ἀδελφῶν Ἀλεξάνδρου καὶ Παναγιώτου Σούτσων». Δὲν εὗρον δὲ συσταχῶς ἐν οὐδεμίᾳ τῶν ἐν Ἀθῆναις βιβλιοθηκῶν τὴν τραγωδίαν ταύτην, ὅπως γράφω τὴν πλείωτον.

Παρακαλῶ λοιπὸν ὑμᾶς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρὸ μνηνῶν γραφέντων νὰ δημοσιεύσητε καὶ τὴν μικρὰν ταύτην βιβλιογραφικὴν εἰδήσιν εἰς τὰς στήλας τοῦ προσεχοῦς Δελτίου.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1880.

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙΑ

2284. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε' Τόμος Ι', 28 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 261 (209). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίων, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἑδμόνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***).

L'UNIVERS ILLUSTRÉ

Ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ εἰς τὸ κάλλιστον τοῦτο περιοδικὸν φύλλον εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23. Ἐκδίδεται δὲ καθ' ἑβδομάδα ἐκ 16 σελίδων μεγάλου τετάρτου, καὶ κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων, μετὰ πολλῆς τέχνης ἐργασμένων. Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους δι' ἐν ἑτοῖς συνδρομητὰς ἢ ἀνανεοῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν δίδεται ΔΩΡΟΝ

LA MASCARADE HUMAINE

PAR GAVARNI

Χρυσόδετον λεύκωμα ἐκ 216 σελίδων μεγάλου τετάρτου, περιέχον 100 συνθέσεις τοῦ μεγάλου καλλιτέχνη GAVARNI. Τὸ λεύκωμα τοῦτο πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις ἀντὶ φρ. 20. Οἱ ἐν Ἑλλάδι συνδρομηταὶ τοῦ Univers Illustré, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι δωρεὰν τὸ ἐν λόγῳ λεύκωμα ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ πλὴν τῆς συνδρομῆς αὐτῶν καὶ 2 φράγκα δι' ἑξοδα ἀποστολῆς.